

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 511/2022
02.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Александра (Мехмеда) Сараћи и АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Александра (Мехмеда) Сараћи, адвоката Милана Алановића и окривљеног АА, адвоката Петра Хорвата, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1878/16 од 03.11.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 99/22 од 23.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 02.06.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра (Мехмеда) Сараћи, адвоката Милана Алановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1878/16 од 03.11.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 99/22 од 23.02.2022. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблаговремен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Хорвата, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1878/16 од 03.11.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 99/22 од 23.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1878/16 од 03.11.2021. године окривљени Александар (Мехмеда) Сараћи и АА_оглашени су кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени и то Александар (Мехмеда) Сараћи на казну затвора у трајању од четири године, а окривљени АА на казну затвора у трајању од две године и шест месеци.

Истом пресудом на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени ББ је ради остварења имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак. Поред тога на

основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени су ослобођени од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, за које је одређено да падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 99/22 од 23.02.2022. године одбијене су као неосноване жалбе окривљених и њихових бранилаца, а пресуда Основног суда у Новом Саду К 1878/16 од 03.11.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног Александра (Мехмеда) Сараћи, адвокат Милан Алановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, да укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за наведено кривично дело.

- бранилац окривљеног АА, адвокат Петар Хорват, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи наведене одлуке, окривљеног ослободи од оптужбе за наведено кривично дело или му казну затвора замени блажом казном.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости адв. Милана Алановића Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра (Мехмеда) Сараћи, адвоката Милана Алановића, је неоснован, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Хорвата, неблаговремен.

Бранилац окривљеног Александра (Мехмеда) Сараћи, адвокат Милан Алановић, у захтеву наводи да су правноснажне пресуде засноване на исказу сведока оштећеног ББ, а који исказ је требало да буде издвојен из списка предмета. Бранилац овакве наводе образлаже истицањем да је ББ, за кога се тврди да је оштећени, само једном саслушан пред неким државним органом - Основним јавним тужиоцем у Врању, а приликом тог саслушања није наведено из ког личног документа је утврђен идентитет оштећеног, а окривљени и бранилац никада нису добили позиве да присуствују испитивању овог сведока. Поред тога, бранилац је истакао да је оштећени једном доведен у суд у видно алкохолисано стању, па је његово испитивање било немогуће, након чега је суд обавештен од ПУ Врање да се оштећени налази на издржавању затворске казне. Бранилац истиче да је првостепени суд морао испитати оштећеног непосредно на главном претресу и да нису били испуњени законски услови за примену члана 406. ЗКП да се на главном претресу чита записник о испитивању сведока. Изнетим наводима захтева бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра (Мехмеда) Сараћи, адвоката Милана Алановића се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Тачна је чињеница на коју се указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра (Мехмеда) Сараћи, да у списима предмета нема доказа да је јавни тужилац упутио позив браниоцу осумњиченог да присуствује испитивању оштећеног, а што јесте законска обавеза јавног тужиоца у смислу одредби члана 300. став 1. ЗКП. Стога испитивање оштећеног од стране јавног тужиоца није испунило формалне услове законитости извођења ове доказне радње. Из тог разлога, ни упознавање са садржином овако сачињеног записника о испитивању оштећеног није упознавање са законитим доказом, у смислу члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП.

Међутим, иако је наведени доказ – исказ оштећеног ББ од 07.12.2015. године дат пред ОЈТ у Новом Саду, незаконит доказ, он није једини доказ на коме се заснива пресуда, будући да је суд извео и ценио и друге доказе и то: исказ сведока ВВ, медицинску документацију за оштећеног - извештај лекара специјалисте КЦВ Ургентног центра Нови Сад за оштећеног од 21.08.2015. године, налаз КЦВ Ургентног центра од 22.04.2015. године, налаз и мишљење вештака судске медицине др Раденка Вуковића од 14.03.2019. године и његов исказ са главног претреса, па је очигледно да би и без тог доказа била донета иста пресуда. Дакле, како нижестепене пресуде нису засноване само на исказу оштећеног, и како је по оцени Врховног касационог суда, с обзиром на друге изведене доказе, очигледно да би и без овог доказа била донета иста пресуда, то неосновано бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као повреду поступка која је била од апсолутног утицаја на законитост и правилност правноснажне пресуде.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10), став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном поступку и поступку пред жалбеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињенице да је окривљени АА, пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 99/22 од 23.02.2022. године, према повратници из списка предмета примио дана 29.03.2022. године, па је последњи дан за подношење захтева за заштиту законитости био 28.04.2022. године (четвртак), а да је његов бранилац, адв. Петар Хорват захтев за заштиту законитости поднео дана 04.05.2022. године Врховном касационом суду у Београду, дакле након протекла рока од

30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио неблаговременим.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра (Мехмеда) Сараћи, адвоката Милана Алановића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у ставу I изреке пресуде и захтев одбио као неоснован, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Хорвата је одбацио на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и одлучио као у ставу II изреке пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић